Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

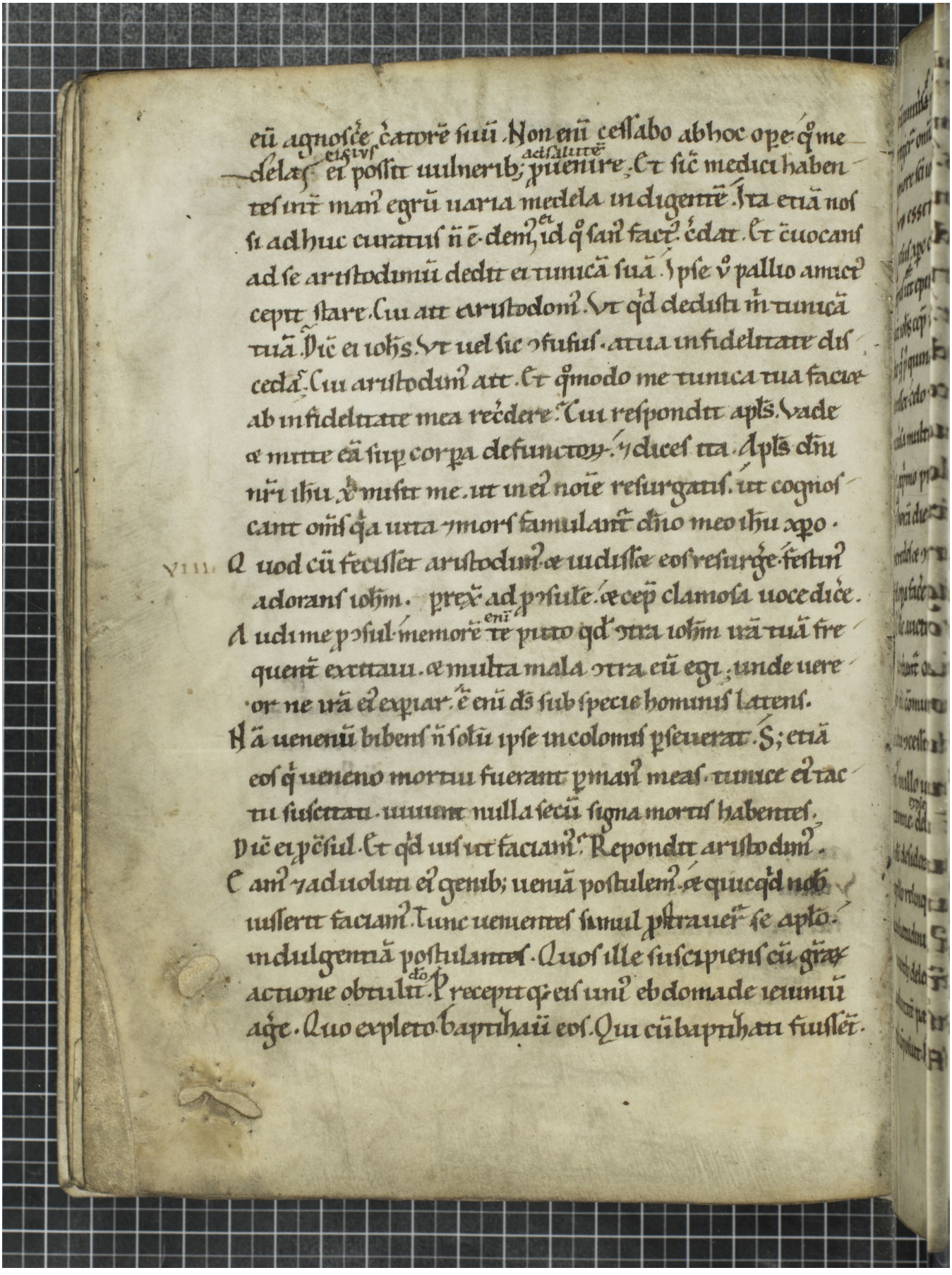

eū agnoscē. catorē suū. Non eū cessabo abhoc ope· q̄ me
delas· eis ut possit uulneribꝫ; ad salutē puenire. Et sic̄ medici haben
tes unū man egrū uaria medela indigentē. Ita etiā nos
si adhuc curatus ñ ē· dem; eā id q̄ san facē· ēdat. Et c̄uocans
ad se aristodumū dedit ei tunicā suā. Ipse v̄ pallio amict
cepit stare. Cui ait aristodem. Ut q̄d dedisti in tunicā
tuā. Dic̄ ei iohs. Ut uel sic ꝓfugus· atq̄a infidelitate dis
cedā. Cui aristodem ait. Et q̄modo me tunica tua facie
ab infidelitate mea recēdere. Cui respondit apls. Vade
& mitte eā sup corpa defunctoy·. & duces tra. Apls dñi
nr̄i ihu x̄i mustr me. ut inel noīe resurgatus. ut cognos
cant oēs q̄a unꝰ a mors famulant dño meo ihu xpo.
VIIII. Q uod cū fecisset aristodem. & uidisse eos resurge festin
adorans iohm. prex ad p̄sule. & cep clamosa uoce dic̄e.
A udi me p̄sul memorē tē puto q̄d ꝓra iohm uā tuā fre
quent exercuau. & multa mala ꝓra eū egi; unde uere
or ne uā ei expiar. ē enī ds sub specie hominis latens.
H ā uenenū bibens ñ solū ipse incolomis pseuerat. S; etiā
eos q̄ ueneno mortuu fuerant p̄ man meas. tunice ei tac
tu suscitatu. uiuunt nulla secū signa mortis habentes.
D ic̄ ei p̄sul. Et q̄d uis ut faciam. Respondit aristodem.
C am & aduolui ei genib; uenā postulem. & quicq̄d nob
iusserit faciam. Tunc uenientes simul p̄strauer se apto.
indulgentiā postulantes. Quos ille suscipiens cū gra
actione obtulit. Ꝑ dō receptq; eis unā ebdomade ieiunū
age. Quo expleto. baptizauit eos. Qui cū baptizati fuisset.